

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 382

TARRAGONA, DIMARTS, 19 D'OCTUBRE DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Atenció al front internacional!

Encara que les informacions de les agències no són prou concretes, aparentment quan menys, Itàlia ha fet una virada en la seva posició. Ignorem amb exactitud si aquesta actitud adoptada per Mussolini respon a un pla dilatori o bé al convenciment adquirit de que Anglaterra i França estaven cansades de tantes contemplacions i estaven decidides a una acció enèrgica en el cas de que el seu pla fracqués. Sigui com sigui, i fins passats alguns dies no podrem parlar amb certitud, Itàlia accedeix, mitjançant certes condicions a la retirada dels voluntaris. Sabem que aquesta actitud és condicionada, amb condicions l'abast de les quals ignorem, però a pesar d'això veiem com davant una actitud enèrgica dels països democràtics, el feixisme canvia el disc i ja s'avé a tractar de la retirada dels que amb massa eufemisme s'ha anomenat "voluntaris". Aquest fet en si té una gran importància. Denota, a pesar dels propòsits que l'hagin inspirat i dels procediments dilatoris que hom hagi estudiat per a no complir l'estipulat, com la posició serena i ferma dels països democràtics ha produït el seu efecte. I que els països feixistes han tingut de fer marxa enrera.

Ara manca saber si les nacions democràtiques persistiran en la seva actitud i imposaran, per tots els mitjans, la retirada dels voluntaris. Inicialment les exigències i les dilacions del feixisme s'han establert davant una línia d'acció. Continuaran els estats democràtics en aquesta posició que tan bons resultats els hi ha donat en començar les discussions preliminars? És el que ignorem. I el que ens fa estar intranquils. Sabem com els països de règim feixista han amenaçat i han practicat el chantage amb unes preteses complicacions que han espantat, fins ara, els Estats democràtics. Aquests ara han prescindit de les amenaces i han despreciat el chantage per tal d'arranjar satisfactoriament un conflicte que amenaça, de no solucionar-se, la seva existència. Tindran la suficient serenitat per aguantar fins al final? Tot això són dubtes i vacil·lacions, que a nosaltres tan interessats en què s'adopti una línia recta de conducta que impossibiliti una intromissió estrangera en la lluita interna del nostre país, que fatalment ens ha de fer posar a l'aiguait en espera dels esdeveniments.

Ignorem encara les decisions que adoptarà el Comitè de Londres. Les mateixes poden influir favorablement en la duració de la nostra contesa. Segons quines siguin la guerra es podrà dir que està pràcticament acabada, si, contràriament són unes altres, la seva fi s'allargarà indefectiblement. Per això el nostre interès en aquestes sessions lluita. Nosaltres, a pesar del nostre optimisme en l'eficiència del nostre tanta influència poden tenir en el desenvolupament de la nostra tre exercit que tantes proves ha donat de la seva capacitat i esperit combatiu, creiem que si la situació internacional ens fos favorable, la lluita prendria un altre caire més distint i, com digué el Dr. Negrin, amb una simple operació de policia acabariem amb aquesta brega que ensangona el nostre territori.

França i Anglaterra, aparentment quan menys, semblen decidides a acabar amb tota intervenció estrangera. Aquesta aparença ha estat prou per a fer variar la conducta dels Estats invasors. Si l'aparença fos una realitat indubtablement la victòria del nostre gloriós Exèrcit seria molt pròxima. Si així no fos la lluita seria llarga i difícil, a pesar de què en definitiva el nostre Exèrcit que té més moral, més coratge, més esperit combatiu, més decisió, s'emportarà la victòria que afortunadament és indiscutible.

Però el nostre deure és també evitar, en el possible, un allargament de la guerra, i havem de facilitar totes les condicions per tal que així sigui. I juntament amb una acció en el camp internacional, d'una eficàcia grandiosa, havem de procurar evitar que la nostra rera-guarda, per desencerts propis o estranys, presenti aquest caire ambigu actual, aquesta indecisió en els fins de la nostra lluita, que uns volen que tingui un color i altres un altre, quan en realitat la nostra rera-guarda únicament lluita per un règim democràtic sense subterfugis i cops amagats.

El front internacional, presenta tots els aspectes d'un canvi favorable. Fem nosaltres, amb totes les nostres forces, que aquest canvi persisteixi. I creem les condicions necessàries per tal de conservar la confiança — i acèixer-la si és possible — de les nacions democràtiques. Si així ho fem ens estalviarem moltes coses i sobretot conservarem la llibertat que és l'única valor per la qual nosaltres amb tanta decisió lluitem.

Antifeixista: "LLIBERTAT" és el teu diari

COPS DE FUET

No podem tolerar que s'estableixin horaris de treball a caprici de cada estament. Existeixen establiments que per la seva especial urgència han d'ésser estudiats amb tota cura per a no incórrer en falles irreparables. Un veï de la nostra ciutat ens denuncia que existeixen farmàcies que tanquen les seves portes a les set de la tarda. I això ni es pot permetre ni tolerar perquè són serveis d'una necessitat que no acceptem l'aplaçament. Les tendes de queviures poden establir un horari i que els permeti tancar a les cinc o sis de la tarda, però les farmàcies s'han de sotmetre a unes necessitats i establir un servei permanent. També caldrà que els cartells que anunciïn el torn siguin vistosos perquè tothom sàpiga el lloc obert en hores que no siguin les normals.

* * *

La nostra ciutat està mancada de dispensaris d'urgència i aquesta és una raó que reforça la nostra petició que considerem inajornable si tenim en compte que la nostra Tarragona es troba sotmesa a visites diàries dels "Cavallers" facciosos de l'aire. El servei de farmàcies ha d'ésser permanent i cap establiment podrà tancar-se per caprici. S'haurà d'establir un ordre de disciplina i aquest desig manifestat aferrissadament per nosaltres amb potser excessiva constància el volem renovar en aquesta oportunitat.

* * *

Tarragona està mancada de dispensaris d'urgència. Dir això no és descobrir cap secret. Potser el nostre Municipi s'haurà de preocupar d'establir-los perquè considerem el seu funcionament com una cosa precisa i necessària ara amb més raó d'existir que mai. La guerra ha convertit Tarragona en un altre front i hem d'esforçar-nos perquè la vida de tot el veïnat pugui ésser el més garantida possible. La moral es recupera quant els serveis rullen i donen fe de vida i aquest és el nostre desig.

Nota de la Comandancia militar

Ahir al matí sobre les 9'40 entraren per Salou, procedents del mar tres avions facciosos els quals solant a gran alçada deixaren caure unes quinze bombes, les quals caigueren a les afores de la població, sense que afortunadament, es tinguin que lamentar cap víctima ni danys materials de cap mena. La defensa antiaèria i els caces lleials posaren en fugida als avions facciosos. Les sirenes d'alarma funcionaren amb tota normalitat.

Lletra oberta

Lluís Companys!! President de tots els catalans!!

Honorable President:

Els sota-signats, soldats catalans de la lleva del 37, destinats a la 66 Companyia Telefònica de l'Exèrcit Popular Regular, han llegit a la premsa unes declaracions vostres, en les quals es diu, que no pensem continuar com a President de Catalunya, després del mes de novembre, que es quan acaba els cinc anys del vostre mandat.

Ens ha sorprès moltíssim llegir això, ja que avui dia és més necessària que mai, la vostra presència al càrrec més elevat de la nostra amada Catalunya!

Ja sabem que durant el temps que heu desenvolupat el càrrec de President nostre, heu passat moments de perill i d'angoixa!

Quan aquests dies s'ha complet el tercer aniversari de la data històrica del 6 d'octubre; els catalans absents de la nostra terra, han recordat joiosos, el digne gest vostre, d'aquella nit d'octubre, quan des dels balcons de la Generalitat de Catalunya, proclamàveu "L'ESTAT CATALA DINS DE LA REPUBLICA FEDERAL", com a protesta de la formació d'aquell govern radical-cedista, que venia a arrabassar la llibertat que tanta sang havia costat.

La vostra gesta fracassà i tinguéreu de sofrir juntament amb molts milers antifeixistes, els rigors de la presó!

Catalunya, però, no defallí, un sol instant!

Es guanyaren les eleccions del 16 de febrer del 36, i llavors tornàreu per anar a ocupar el càrrec de President de Catalunya, que deixàreu per anar a presidir!

Poc temps després, uns generals traidors, s'aixecaren en armes contra la República, per tal d'implantar una dictadura feixista!

6 D'OCTUBRE 1934 -- 19 JULIOL 1937! Quines dades més històriques!

El 19 de juliol, igualment que el 6 d'octubre, us vàreu col·locar al front de les masses populars que tingueren de llançar-se al carrer, per a fer fracassar al criminal feix, i amb la vostra enèrgica però acerta-direcció, el moviment a Barcelona, així com al reste de Catalunya, fracassà a les poques hores!

Degut a la intervenció de certes nacions feixistes, com Itàlia i Alemanya, l'esmentat moviment s'ha convertit en una guerra, que podríem nomenar mundial!

Els soldats catalans; van marxar, marxen i marxaran de Catalunya, per tal de poder aixafar el feixisme que domina altres regions; i llanaran si és precís, llur vida, abans de deixar un pam de terreny a l'enemic!

Dos sagrats noms ens guien: "Catalunya" i "Lluís Companys"!

Es per aquest motiu, que us adreçem benivolunt President de Catalunya, la present lletra, per a testimoniar-vos novament, la nostra ferma i franca adhesió!

Creiem i d'això n'estem segurs, que no hi pot haver cap antifeixista, que no pensi com nosaltres!

Honorable Lluís Companys!! President de Catalunya!!

Per Catalunya i per la República: Salut i endavant!!!

La Roda (Albacete), octubre del 1937

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

La pirateria

I

Declaració feta per Felix Garay Gorordo, capità del "Campeador", el 13 d'agost del 1937, davant el cònsol d'Espanya a Tunis.

Quan el "Campeador" es trobava el dia 11 del corrent, a les nou del matí, a unes deu milles al sud de Lampedusa, en direcció al Cap Eon, aparegué un vaixell de guerra, arborant el pavelló italià, i veient del nord-oest. S'acostà al "Campeador", amb el qual canvià les salutacions de costum, tan prop, que hom pogué llegir clarament el nom de "Saetta" a la popa i les lletres "S. A." de gran volum i pintades en vermell a la proa. L'esmentat vaixell en tot el dia no s'allunyà del "Campeador". A les 16'30 aparegué un altre vaixell de guerra del mateix tipus i presentant les mateixes característiques que el precedent, per bé que no es podia determinar el seu pavelló i el seu nom, car no s'acostà tant com el primer. Els dos vaixells de guerra s'ajuntaren i maniobraren conjuntament, sense deixar de seguir el "Campeador", d'una distància de 4 a 5 milles a popa. A la nit el vaixell espanyol encengué els llums de posició, i els dos vaixells de guerra que el seguïen feren el mateix. Poc després, però, els apagaren i s'avançaren col·locant-se al costat estribord i a poca distància del "Campeador", ja que per bé que fos de nit hom podia veure perfectament llur silueta. A les 19h.50, mentre es trobava al seu despatx, va sentir una sotragada extremadament violenta del vaixell proveïnt d'un projectil entrat a la sala de màquines. Tots els llums del vaixell s'apagaren i la T. S. F. quedà inutilitzada. Puja tot seguit al lloc de comandament, i veient que el vaixell s'enfonsava per la popa ordenà fer baixar els canots de salvament i es dirigiren a popa, on es trobaven aquests canots. Quan un d'ells acabava d'ésser llançat a mar i es feien els preparatius per a baixar-ne un altre, el vaixell rebé un segon projectil, igualment a la sala de màquines, aixecant una columna d'aigua. Calcula que el temps transcorregut entre els dos projectils fou d'uns 5 a 7 minuts. Quan el segon canot ja estava a l'aigua sense haver trencat però l'amarrà, el vaixell rebé un tercer cop, les característiques i els efectes del qual foren els mateixos que els dos precedents. L'interval de temps entre el segon i el tercer dispar fou aproximadament el mateix que entre el primer i el segon. S'allunyà immediatament del costat del vaixell, amb cinc membres de la tripulació que es trobaven en el mateix canot. El primer canot llançat a l'aigua es trobava ja bastant allunyat. Quan el declarant i els seus companys es trobaven a cent metres aproximadament del "Campeador", s'hi produí un incendi acompanyat instantàniament d'una explosió. A força de remar conduïrem el canot envers la costa de Tunis i trobarem, abans d'arribar-hi, un vaixell de pesca, el qual els remolcà fins al petit port de Kelibia, on arribaren a les 0h.45 del dia 12 d'agost. Algunes hores més tard tornà en una embarcació al lloc del sinistre i pogué constatar

que l'incendi continuava. Havent pres contacte el mateix dia 12 amb el vice-cònsol d'Espanya a Tunis, senyor Rafael Gubern, el qual anà a Kelibia, els naufrags foren enviats a Tunis, on foren atesos per les autoritats franceses i tunisenques i el representant d'Espanya ja anomenat. Dos membres de la tripulació ferits foren conduïts a l'hospital. El declarant afirma sense cap mena de dubte que l'agressió de què fou objecte, "Campeador", ha estat comesa pels vaixells de guerra italians que el seguïen i es trobaven prop d'ell al moment del seu naufragi i els quals, malgrat això, no aportaren cap socors als naufrags, ço que acaba de demostrar llur evident culpabilitat. Dotze homes que junt amb els trenta que foren salvats constituïen la tripulació, han desaparegut. La posició del "Campeador" quan fou atacat era aproximadament 14 milles sud-est del Cap Bon. — Signat: Garay.

II

Declaració feta per Raimundo Basarrate Iturriaga, maquinista del "Campeador", el 13 d'agost, davant el cònsol d'Espanya a Gibraltar:

"Igualment que tota la tripulació del vaixell espanyol pogué veure el vaixell de guerra italià "Saetta", el qual durant tot el dia 11 d'aquest mes restà prop del "Campeador", acompanyat des de les 16.30 aproximadament d'un altre vaixell de guerra, sense cap dubte italià també, car presentava les mateixes característiques i navegaven junts canviant senyals. Al moment de l'agressió al vaixell espanyol es trobava a popa contemplant els vaixells de guerra i veí sortir d'un d'ells una intensa llum roja que disminuï després gradualment. Alguns segons després sentí la detonació del projectil que acabava d'esclatar a la sala de màquines del "Campeador". Aleshores es dirigí com tots els altres caps als canots de salvament i prengué lloc en el mateix que ocupava el capità, el qual fou el darrer en abandonar el lloc. Es per aquesta raó que estava encara a bord quan es produí la segona explosió i es trobava al canot, però quan aquest estava encara amarrat al vaixell en rebre el "Campeador" el tercer projectil. L'interval entre els projectils, segons l'apreciació del declarant, fou de 6 a 7 minuts cada vegada i 4 o 5 minuts després del tercer el vaixell començà a cremar. Veient que tota temptativa de salvament era inútil, el canot es dirigí envers la costa de Tunis, prop de la qual fou remolcat per un vaixell de pesca que el conduí a un punt de la costa prop de Kelibia. — Signat: Basarrate."

III

Declaració feta per Pascual Madariaga Salazar i José Vives Ramos, membres de la tripulació del "Campeador" el dia 15 d'agost del 1937, davant les autoritats navals de Cartagena.

"El dia 4 del mes corrent, a les 20 hores, sortirem del port de Constància (Romania) a una velocitat correlativa d'onze nusos. En entrar

NOTES INFORMATIVES

Junta Regional de Proveïments

Avui tindrà lloc la constitució de la Junta Regional de Proveïments de la nostra comarca i que presideix d'acord amb el decret de la Generalitat el comissari de la Generalitat, Joaquim Fort i Gibert.

Desitgem tota mena d'encerts a aquest nou organisme que neix després d'un període d'excepcionals privacions.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Telf. 1197, 1
Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR DE TARRAGONA

Oficialidad y clases de complemento

CIRCULAR

Excmo. Sr.: Como acalación a la orden circular de 25 de septiembre último (D. O. Núm. 234), relativa al llamamiento de oficiales y suboficiales y clases de complemento se dispone lo siguiente:

Primero. Están comprendidos en la obligación de presentar papeleta pidiendo destino a un frente, todos los oficiales, suboficiales y sargentos de cualquier arma, cuerpo o servicio procedentes de complemento o de los Capítulos 17 ó 20 (cuotas), no incorporados todavía a filas, que estén comprendidos entre los veinte y cuarenta y cinco años de edad, sea cual fuere el reemplazo a que pertenecieren.

Segundo. No estarán exentos de presentar la aludida papeleta los que, comprendidos en el caso anterior sea personal civil o funcionarios del Estado, Provincia o Municipio, y se encuentren prestando servicio al Ministerio de Defensa Nacional o a Empresas que tengan relación con el mismo, en cometidos propios de su profesión, aunque por razón del que desempeñen, se les haya concedido asimilación militar.

En la papeleta que éstos presenten harán constar tal circunstancia para que puedan ser examinadas en su día.

Para los que se encuentren en tal caso, el Jefe correspondiente informará independientemente de la papeleta de referencia, al Sub-

en aigües italianes fou donada la màxima velocitat de vaixell carregat, o siguin dotze nusos. El dia 11 del corrent, a les nou del matí, hom veí aparèixer, a la proa del "Campeador", un vaixell de guerra que passà a poca distància (ens va creuar per la proa). Hom podia llegir clarament en grans lletres sobre la seva proa "S. A." Quan ens hagué passat, virà de bord i posà cap en direcció paral·lela a la següida pel "Campeador", navegant a poca distància d'aquest darrer, cosa que permeté veure netament la inscripció en lletres metàl·liques que portava a la popa i que era: "Saetta". El "Campeador" el saludà amb la bandera republicana i el "Saetta" li correspongué. Les característiques del "Saetta" són les mateixes que les dels nostres destructors del tipus "Churruca", un xic menys de llargada, i d'una sola xemeneia. Seguint l'apreciació del capità del "Campeador", aquest vaixell devia fer de 30 a 35 milles.

(Acabarà).

secretario del Ejército de Tierra, acerca de las condiciones que reúnan, y los cometidos que los interesados desempeñen, lo que servirá de elementos de juicio para su utilización ulterior.

Tercero. Las papeletas correspondientes deberán tener entrada en este Ministerio - Subsecretaría del Ejército de Tierra - antes del 25 del actual.

Las Autoridades militares o civiles correspondientes, anticiparán por telégrafo aquellas peticiones que no pudieran llegar a este Departamento en la referida fecha, por dificultad de las comunicaciones.

Estas papeletas serán entregadas por los interesados en las Comandancias Militares correspondientes al lugar de su residencia o en el Consejo Municipal cuando no hubiese Autoridad Militar, quedando obligados dichos organismos a su curso al Ministerio con carácter muy urgente.

Sólo deberán entregarse personalmente en el Registro del Ministerio de Defensa, las correspondientes a los individuos que residan en la misma localidad que éste.

La papeleta se presentará en duplicado ejemplar, quedando obligada la Autoridad militar o civil o el Registro de este Ministerio en su caso, a devolver un ejemplar sellado, consignando la fecha en que tal entrega tuvo lugar.

Cuarto. Los Oficiales, suboficiales y sargentos a que se refiere la presente orden, no efectuarán su presentación personal hasta el momento en que por este Ministerio se les asigne destino.

A tal fin, en la papeleta correspondiente deberán constar sus domicilios o el lugar donde habrá de comunicarse la orden de incorporación.

Aquellos que hubieran omitido tal dato en la papeleta ya formulada, remitirán otra complementaria, con expresión de su domicilio.

Si desde la fecha en que se hubiera producido la papeleta, se vieran obligados a cambiar de residencia por cualquier causa, deberán comunicar al Ministerio de Defensa Nacional - Subsecretaría del Ejército de Tierra - su nueva dirección, a los fines que se indican.

Lo comunico a V. E. para su conocimiento y cumplimiento. Valencia, 12 de octubre de 1937. — P. D. — Fernández Bolaños.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

ALSINA

CAMISER

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Maria del Carme Guinovart Sabaté.

Defuncions

Maria Rosich Vivancos, Hospital, (45 anys).

Anita Solé Montesinos, Hospital, (45 anys).

Saturni Ballesteros Vizcaino, Clínica Militar (24 anys).

William Neurech, Clínica Militar, (24 anys).

Joan Ginestà Miró, Clínica Militar, (28 anys).

Matrimonis

Cap.

TRASPAS

Víctima de les greus cremades que en un accident desgraciat sofrí fa unes dies, ha traspasat nostre volgut i particular amic el digne i competent segon Cap, Interventor d'aquesta Administració Principal de Correus, D. Tomàs Lorenzo Suárez.

Per tan sensible com dolorosa pèrdua fem patent nostre més sentit pesam a la seva família així com als seus companys d'aquesta Administració Principal.

CREU ROJA

Delegació de Tarragona

Llista de destinataris de notícies de la Creu Roja Internacional:

Alfonso Gonzalez Rodríguez.
Gonzalo Diaz.
Eugenio y Sabina Villar y Pascua.
Ramon Calvo Rial.
Teodoro San José García.
Manuel Muelra.
Aelejandra Bergel Moreno.
Esteban Segura.
Angelita Santacana Joli.
Ruperto Lobo.
Isabel Bihl Os Siz.
Onofre Bordes Espaves.
Concha Rodrigo.
Francisca Teixell.
Pilar Perez.
Pedro de la Torre.
Hilario Val.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'hivern

Especialitat en trajos i abrics d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR

Por el Ministerio de Defensa Nacional - Ejército de Tierra - ha sido designado con carácter interino, jefe del Centro de Reclutamiento, Movilización e Instrucción correspondiente a esta Circunscripción, el comandante militar de esta Plaza, teniente coronel don Enrique Pérez Farrás, el cual presidirá y ejercerá las funciones que se señalan a los jefes de dichos centros en relación con la instrucción pre-militar ordenada por O. C. de fecha 5 de septiembre último.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultor al Centre

Durruti (Unió), 2, pral. —

Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

TOMÀS LORENZO SUAREZ

Segon Cap i Interventor de l'Administració Principal de Correus d'aquesta ciutat, ha mort a les onze hores del dia 18 del actual

E. P. R.

La seva desconsolada esposa, fills mare, germans i demés parents, així com els seus companys d'aquesta Administració Principal al comunicar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, supliquen un record i pregunten l'assistència a l'enterrament que es verificarà avui, dimarts, a les dotze del matí, sortint de l'Hospital Civil d'aquesta localitat.

NO S'INVITA PARTICULARMENT

Tarragona, 19 d'octubre del 1937

CLUB NAUTIC

TARRAGONA

Es convocada Assembla general extraordinària per al pròxim divendres, dia 22 d'octubre, a les tres de la tarda, al local del Club Gimnàstic, per tal de tractar de diversos assumptes de vertadera importància.

La qual cosa s'anuncia per mitjà de la premsa local per a general coneixement dels socis, pregar-los-hi llur assistència.
Tarragona, 14 d'octubre del 1937.
—El Consell directiu.

SANTAELLA

Joies - Relotges
Compostures garantitzades
Unió, 3

**Maletes
Necessers
Mundos
Articles
per a esports**
Alta Qualitat : Baix Preu
CASA COCA
J. Maurin, 7 - TARRAGONA

DELEGACIO D'HISENDA-CLASSES PASSIVES

Es posa en coneixement de tots els que cobren havers passius en aquesta Delegació d'Hisenda que al presentar-se en aquestes Oficines per a fer efectius llurs havers, han de lliurar al Negociat corresponent la fe de vida reglamentària. Vénen també obligats a presentar aquest document, aquells perceptors que fins a la data no hi estan obligats; retirats i jubilats.
Tarragona, 18 d'octubre de 1937.
—El delegat d'Hisenda, Fèlix Rodríguez.

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

Per encàrrec del Govern de la República el ministre de Treball s'entrevista amb el President

A primers d'aquesta setmana el senyor Companys anirà a València

Barcelona, 17. — Ahir va continuar la desfilada de representacions polítiques i d'Ajuntaments que anaren a oferir llur adhesió al President Companys.

Entre les personalitats polítiques que visitaren el President hi ha el ministre de la República, Jaume Aiguader, el qual ha vingut enviat pel Govern de València per tal d'invitar el senyor Companys a una entrevista amb el cap del Govern senyor Negrín, a celebrar a València.

Parlant amb els periodistes, el senyor Aiguader va dir que complia, amb aquesta visita, un encàrrec especial del Govern de la República.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jordi

Baixada Misericòrdia, 10 i 12 — Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Aranyà, 1 — Tel. 1848

TARRAGONA

Va afegir que l'esmentada entrevista serà continuació de la que va celebrar-se a Barcelona amb motiu de l'estada del senyor Negrín a la nostra ciutat. Un repòrter va preguntar al senyor Aiguader si sabia en quina data tindrà lloc aquest viatge del President a València, i ell va respondre que no ha estat fixada encara pel senyor Companys.

A la una de la tarda, el President rebé els periodistes i, a preguntes d'aquests, va confirmar les manifestacions fetes pel senyor Aiguader, i afegí que la visita tindrà lloc els primers dies de la setmana entrant. Afegí que segurament l'acompanyarà algun conseller.

Fetes aquestes manifestacions, el President s'acomiadà dels periodistes.

El Dr. Battestini

Ha traslladat el seu Consultori al carrer de Méndez Núñez, 12, pral.
Visita de 11 a 13 i de 15 a 17.

Telèfon 1435

Espigolant

Per a "Treball" ens trobem en moments decisius i per tant tots hem de col·laborar amb el Govern per a facilitar-li la seva tasca:

"Tenim el convenciment que el nostre poble sabrà actuar d'acord amb les exigències del moment actual i no regatejarà cap esforç a la lluita comuna; tenim el convenciment que Catalunya donarà a abelle en homes, en material i en col·lecció moral. Ensenys, però, el poble català té el convenciment que el Govern de la República, tal com ha declarat diverses vegades el seu cap, camarada Negrín, comprendre les necessitats i les característiques nacionals de Catalunya i procedirà d'acord amb elles, car procedint així no sols realitzarà una política justa, oposada diametralment a la que en altres èpoques havien seguit els governs reaccionaris, sinó també una política en interès del poble espanyol, el qual lluita en comú amb els catalans contra l'enemic que amenaça per igual la independència i la llibertat de la República i la independència i la llibertat de tots els pobles que la integren."

"La Humanitat" comenta la invitació que el Govern de la República ha fet al President de la Generalitat per tal que visités València:

"En aquells temps en què cada grup o sector d'opinió volia "fer la seva", visquérem hores d'una inaberrable emoció; però no avançarem vers la victòria. Des del moment en que tots hem doblegat el cap davant de la realitat que no hi ha una cosa a fer, que no pertany a uns o a altres, sinó a tots plegats, i que és guanyar la guerra, la unitat d'objectiu ens ha enfortit poderosament. I des del mateix moment en què s'afirmà aquesta convicció, la victòria aparegué en l'horitzó com una realitat immediata.

Nosaltres, catalans, que som els que portem la gran responsabilitat de la victòria; que el 19 de juliol del 1936 donàrem el cop més ferm per fer-la possible; i que amb homes i material, hem estat en tot moment els propulsors més fermes i actius de la lluita, acompanyem el President Companys en el seu viatge segurs que aquesta visita a València contribuirà a l'èxit final de la causa de tots. Que en tot moment el nostre President tingui la seguretat de l'adhesió increbantable de Catalunya a tot el que ell faci o prometi, que sigui per assegurar aquesta victòria final, que amb heroisme indescriptible els nostres joves arrabassen de mica en mica, als "camises negres" de Mussolini que s'han acumulat al front d'Aragó.

Per la causa de Catalunya que és la causa de la República, de la llibertat i de la pau.

"La Publicitat" comenta la sessió del Comitè de no intervenció i fa referència als acords segons sembla adoptats en principi i que fan referència a la retirada dels voluntaris:

"Es, doncs, pel costat dels rebels o millor, dels països que els patrocinen, car els rebels solament representen els interessos d'aquest país, que és més que probable que es presentin les dificultats. Perquè volent com ells volen que llur mandatari Franco resulti victoriós, mal podran obtenir aquest resultat si el capdavanter visible de la rebel·lió manca de l'ajut en homes que fins ara li ha estat subministrat. Ja Grandi, en la seva intervenció d'ahir al Subcomitè, dona a entendre que Itàlia es proposa condicionar la retirada dels seus "voluntaris", en termes que fan esperar, si més no, una negociació llarguíssima. El problema de la retirada ha estat estudiat curosament i a fons pels diplomàtics del Quai d'Orsay, però no cal dubtar que per assenyat que hagi estat llur treball, Itàlia no deixarà de posar obstacles al pla elaborat. El feixisme s'ha adherit sempre a tots els acords proposats per França i per Anglaterra referents a la no intervenció, però cal tenir present que fins ara no n'ha complert ni un. La seva adhesió verbal als acords d'ara, per condicionada que sigui, no té cap importància ni cal donar-li la més petita valor fins que es vegi tradida en actes.

Ja sabem, però, que tant Anglaterra com França han declarat que se'ls està acabant la paciència i que el recobriment de la llibertat d'acció és la resposta que pensen donar a un ajornament indefinit del que elles estan convençudes que és una qüestió vital per a la seva seguretat. Els fets ens diran si en la batalla diplomàtica que ara va a entaular-se els feixistes trobaran o no llur segon Guadalajara."

R. tracta des del "Diari de Reus" sobre l'encariment de la vida i publica els números index corresponents al passat trimestre:

"Seguint el costum que ja hem establert en anteriors trimestres, donem a conèixer el número index que, referent al cost de la vida a la nostra ciutat i corresponent al primer d'octubre corrent, ha obtingut la Secció de Ciències Polítiques i Socials del Centre de Lectura:

598

I també, com de costum, donem a continuació els índex obtinguts des del començament de la guerra, per tal de que es puguin fer les debudes comparacions:

1.er de juliol del 1936	= 158
" d'octubre "	= 164
" de Gener 1937	= 261
" d'Abril "	= 325
" de Juliol "	= 393
" d'Octubre "	= 598

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Carta de Santiago de Xile

MARGARIDA XIRGU - GARCIA LORCA

Dos noms i un sol art de significació antifeixista

En un dels darrers números que he rebut de "La Publicitat" vaig llegir una petita crònica que es referia a l'absència de la pàtria de la gran actriu Margarida Xirgu. Com que jo he tingut el goig de veure-la actuar al teatre Municipal d'aquesta ciutat, i la satisfacció de poder-hi conversar, vull que els lectors de "La Publicitat" coneguin el que significa per a l'Espanya lleial la campanya artística que realitza l'eximie actriu, que ningú no ignora d'on és filla, i que, per tant, fa triomfar arreu el nom de Catalunya.

Avui com avui els espanyols, siguin de la nacionalitat que siguin, no poden viure sense manifestar-se per l'un o l'altre dels bans en lluita a la Península. I per bé que Margarida Xirgu, per raons del seu art, no ha pogut declarar públicament per quin cantó s'inclinen les seves simpaties, no és per a ningú cap secret que aquestes simpaties corresponen com és natural amb els seus ideals republicans i democràtics.

Això va ésser causa que l'abonament obert al teatre Municipal de Santiago per a la sèrie de funcions de la Xirgu no tingués cap èxit. La gent d'ací, com a gairebé tot arreu, és feixista, i, per tant, "franquista". Sobretot els comerciants espanyols, cavernícoles, la majoria dels quals van arribar a Amèrica sense saber de lletra i que els uns afavorits per la sort i els altres per camins que fan de mal dir, s'han rics i han reunit uns milions de què, naturalment, tenen por de perdre.

Per la mateixa raó, les primeres representacions que va donar la Xirgu foren poc concorregudes de públic de localitat cara; en canvi, no mancà en cap d'elles una gran afluència de públic popular. Tot i el buit que feia la gent dita besnada, el dia que es posà en escena per primera vegada, "Doña Rosita la soltera o el lenguaje de las flores", de García Lorca, l'assistència de públic fou molt nombrosa i les ovacions a l'obra i a la seva eminent intèrpret es repetiren durant tota la representació, ovacions entre les quals s'intercalaven crits de "Mueran los asesinos!", "Abajo el fascismo!", "Viva la España republicana!" i altres del mateix to.

A aquesta estrena seguiren les de "Bodas de sangre" i "Yerma", del mateix poeta, i l'èxit encara s'augmentà. Pot assegurar-se que aquestes obres salvaren la temporada, puix que cadascuna d'elles va fer-se deu o dotze vegades, cas insòlit ací, on és necessari renovar el cartell gairebé diàriament.

El dia del benefici de la nostra gran actriu va oferir-nos la primera obra de teatre de García Lorca: "Mariana Pineda", i sia per l'interès dramàtic de l'acció, sia perquè l'argument té molt de semblant amb la tràgica fi del seu malaurat autor, el públic s'impressionà fortament, i l'ovació, és a dir, les ovacions que va tributar a la beneficiada foren una eloqüent demostració de les simpaties que sent per ella, i l'expressió més palesa de la protesta que amb aquell acte d'adhesió a la Xirgu exterioritzava pel covard assassinat de García Lorca. L'escenari es va omplir de cistelles de flors, i jo, que fa vint-i-set anys que visc a Xile i que he tingut ocasió de presenciar homenajes a molts artistes, he de dir amb sinceritat que mai no s'havia tributat un de tan gran; i és que el dit homenatge anava destinats a ella, al poeta, i també a l'Espanya lleial, puix que el públic, electritzat, cri-

dava una vegada més, "Viva la España leal. Viva Miaja. Abajo los asesinos de García Lorca. Viva Cataluña libre", etc., i davant d'una manifestació tan grandiosa, la nostra Xirgu es va emocionar de debó, i entre altres artistes van haver d'agafar-la perquè ja no podia aguantar-se per més estona dreta. No obstant, moments abans, i mig plorant, es va adreçar al públic i li va dir, referint-se al poeta: "Contad a los niños su historia y su triste fin".

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRUNS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

Estem segurs que per tot arreu on vagi actualment la Xirgu amb les obres de García Lorca tindrà el mateix èxit, i el seu pas per aquests pobles d'Amèrica és una propaganda eficaç per l'Espanya lleial i democràtica. Tal vegada ella s'hauria beneficiat més representant obres d'altres autors, perquè la "gent de diners" són els qui prenen l'abonament de lloges i butaques, però ella sent una profunda estimació pel gran poeta i està resolta a donar a conèixer les seves obres arreu del món, d'acord també amb els seus sentiments, que són, no hi ha cap dubte, totalment governamentals.

No vull acabar aquesta carta sense esmentar la posició de la crítica xilena davant l'art de la nostra gran actriu i les obres que ha donat a conèixer al públic xilè. En general, la premsa de la dreta s'ha reservat en llurs elogis. No així la de tendència esquerrana, que ha tributat justes lloances a l'art personalíssim de Margarida Xirgu i ha publicat crítiques encomiàstiques de les obres de García Lorca. Un periodista xilè va donar una conferència al saló d'honor de la Universitat de Santiago, amb un ple complet, per tal de donar a conèixer la gran interpretació que la nostra artista Margarida Xirgu va fer de les obres del malaguanent poeta, i per tal de destacar els relleus més importants de cadascuna d'elles, conferència que s'edità i es venen fascicles ben presentats, amb el títol: "García Lorca a través de Margarida Xirgu".

J. JOANET I PI

Santiago, agost 1937.

(De "La Publicitat")

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÁ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

Secció esportiva

FUTBOL

"Intendència Futbol Club de Barcelona", després d'un magnífic encontre, guanyà a la "Selecció dels Cossos Armats" per 6 gols a 4

Poc abans de començar el partit l'Estadi de l'Avinguda de Catalunya oferia ja un magnífic aspecte. A dos quarts de quatre surten al terreny de joc els dos equips per tal de jugar l'anunciat partit a profit de la Llar del Combatent.

Martorell i Ferrer, capitans dels dos equips abandonen el camp per a dirigir-se a una llotja a fi d'acompanyar a una senyoreta que aclamada pel públic llençà el kik-off.

Moments després donà començ al joc que és molt entretingut, la iniciativa, però va a càrrec de l'equip local. Anotem una avançada de Gomila que acaba amb un fort xut que passa tocant el travesany.

Els locals són els que inauguren el marcador. Miralles, en una avançada centra damunt de gol, entrant al remat amb molta valentia Quinto que l'entrega a Darder que afeixella el primer gol.

Escassament a cinc minuts del gol anterior, Miralles al rebre un passi de Marqués marca el segon. Els locals fent un bon joc estan dominant intensament. Gomila en un fora de joc opté un gol que és anul·lat.

Els barcelonins malgrat que fins ara es defensaven, ara passen a l'atac, puix en perill la porta defensada per Armengol. En un d'aquests atacs Basas d'un tret creuat formidable assolí el primer gol pel seu equip.

Aquest gol anima molt a l'equip, car ataca la porteria defensada per Armengol amb molta intensitat. Després de quinze minuts de joc l'ònic, Juncà, aprofitant una fallada d'Armengol, marca l'empat. Els locals ara són els que es llancen a l'atac. Marqués per l'ala esquerra pot escapar donant ràpid a Quinto que imparablement opté el tercer, seguidament acaba la primera part que ha estat igualada.

A la segona "Intendència F. C. de Barcelona", posant de relleu la seva gran classe broda magnífiques jugades, aconseguint quatre magnífics gols. Basas, l'extrem esquerre ha estat unes de les figures més destacades i ha marcat dos gols formidables.

Al començament d'aquesta segona part Basas, d'una capcinada ha aconseguit l'empat a tres. Armengol es llueix al parar un fort tret de Larrull.

L'ala esquerra Larrull-Basas que està portant a cap un extraordinari encontre, després de bones jugades, aquest darrer ha marcat el quart. El domini és tant intens a favor dels barcelonins que la pilota no es mou del terreny local.

Es porten vint-i-cinc minuts de joc quan Juncà assolí el cinquè. Els tarragonins despertant-se un xic intenten atacar, però la magnífica actuació de Saló i del seu company Batlle, fa desistir llurs propòsits. Manquen 15 minuts per a finir l'encontre quan Hereu marca el sisè i últim dels forasters.

Després d'aquest gol els locals es fan amos de la situació, dominant i tensament, la sort però no els acompanya. A les acaballes Llopis de mitja volta pot assolir el quart i últim de la jornada. Acabant tot seguit el partit amb la victòria "Intendència de Barcelona" per 6 gols a 4.

Els equips sota un encertat arbitratge d'un de la localitat formen com segueix:

Selecció Cossos Armats de Tarragona. — Armengol, Bordas, Fer-

Tomàs Ramon i Amat

Fa pocs dies donàrem, reproduint-la d'altres periòdics, la notícia de la mort del que fou governador civil de Tarragona, i comissari general d'Ordre Públic, el tarragoní i ferm esquerrà, Tomàs Ramon i Amat.

Notícies posteriors, rebudes de bona font, desmentiren la informació ahudida, i ens asseguraren que el nostre bon amic es trobava pràcticament dels fàcciosos a Saragossa. Ara un redactor de "El Noticiero Universal", en un article ple d'emoció ens assabenta del seu afusellament.

No tenim paraules per a expressar la nostra indignació davant un crim tant alevós: deixem que parli el redactor d'"El Noticiero", que signa M. S., inicials que corresponen a "Máximo Silvio".

"UN NUEVO CRIMEN FASCISTA"

Ha sido fusilado el doctor Tomás Ramón

De no haberse publicado en el periódico de tan arraigada seriedad y prestigio como es "The Times" de Londres, no hubiéramos dado crédito a la noticia, porque aun sabiendo que los insurrectos no han parado mientes en realizar los más incomprensibles actos de barbarie, nos era difícil creer que su vesanía llegara al abominable extremo de fusilar a un médico que en cumplimiento de un deber humanitario se encontraba durante una operación militar en las cercanías del lugar donde se desarrollaba la acción bélica para montar los servicios más urgentes de sanidad.

Los fàcciosos no reparan en nada. Para ellos, no existe ni el sagrado ministerio del médico, ni el del sacerdote que no ha querido someterse a su despotismo, ni tan siquiera existe el emblema respetado aún por los países menos civilizados del mundo, cual es el emblema de la Cruz Roja.

Las hordas insurrectas—falangistas, requetés, militares traidores, italianos, moros y alemanes—han asesinado a los hombres más representativos de la cultura que al surgir la sublevación se hallaban en territorio hoy fàccioso; han fusilado a sacerdotes del Norte por el enorme delito de haber oficiado en las trincheras y en los campamentos de fuerzas leales; bombardearon criminalmente una columna sanitaria al comenzar la guerra civil, en la carretera de Bujaraloz a Zaragoza y ahora, muy recientemente, han destruido el hospital de Grañén, entre otros inenunciabiles crímenes.

Ferrándiz, Jabaloyes, (Llopis), Vela, Martorell, Miralles, Gomila, Darder, Quinto i Marqués.

Intendència Futbol Club de Barcelona. — Arnó, Saló, Batlle, Canals, Ferrer, Duran, Mussons, Hereu, Juncà, Larrull i Basas.

Es distingiren al nostre entendre els vencedors: el porter Arnó actuà encertadament; Saló i Batlle formaren una magnífica parella defensiva; a la mitja cal destacar a Duran i Canals; i a la davantera els millors Larrull i Basas.

Pels venguts: el porter Armengol molt desafortunat; Ferrándiz superior a Bordas a la defensa; a la ratlla mitja, Martorell fou el millor; Vela tingué una tarda desafortunada; Jabaloyes, la primera part que actuà jugà molt bé, i Llopis a la segona regular; a la davantera Gomila, Darder i Quinto foren els millors.

Pues bien; a la interminable lista de ferocidades cometidas por los enemigos de la República, hemos de añadir la del fusilamiento del doctor Tomás Ramón, que por una cuadrilla de falangistas fué sorprendido en las proximidades de Zuera cuando se disponía a establecer unos puestos de socorro para los combatientes del Ejército republicano.

El doctor * Tomás Ramón, en cuanto se produjo el movimiento insurrecto, se alistó a las milicias populares y tomó parte activísima en las primeras operaciones de avance por tierras de Aragón, pasando después a dirigir los Servicios de Sanidad del Norte, que montó con gran pericia y mucho cariño.

La labor del doctor Tomás Ramón, al frente de la Sanidad de las Milicias y después como uno de los dirigentes de la Sanidad militar del frente de Aragón, merece los más fervidos elogios. El no reparó en sacrificios ni en trabajar infatigablemente, desplazándose de un lugar para otro para acudir donde sabía se libraba un combate, a fin de que nada faltara a nuestros bravos luchadores.

No le ha valido ante el enemigo su condición de médico para no ser fusilado, cuando nosotros tan humanitariamente nos estamos portando con sus heridos y con sus médicos. El día 4 del corriente mes, fué salvajemente fusilado el doctor Tomás Ramón, que a su paso por esta vida siempre había desparado su inagotable tesoro de bondades.

No debe extrañarnos esta nueva infamia fascista. No olvidemos que al comenzar la guerra, asesinaron también, entre otros médicos de Zaragoza, al doctor Sánchez Guirande, que era una de las eminencias de la Medicina española, cuyo prestigio había ido más allá de nuestras fronteras, siendo su nombre respetado y elogiado en todos los centros científicos de Europa y América."

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 12; mínima, 20.
Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 770; a les 18, 765'9.
Direcció del vent: A les 3 h., SU.; a les 18, id.
Estat del cel: A les 8 h., destapat; a les 18, id.
Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú. A. Cú.; a les 18, C. Nbs.
Evaporació: En les 24 h., 3.
Pluja recollida: En les 24 h., 0.
Humitat relativa: A les 8 h., 84; a les 18, 90.

Sugrañes, impressor. — Tarragona